

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968208496/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

»Ak, Vinden, Regnen og Sneen ere vore gode Bekjendte,« svarede William Harris, »de skrækker os kun lidt; thi vi behøve jo ikke at spare paa Brændsel, og naar ogsaa Sol, Maane og Stjerner glimte ned til os igjennem Taget, det bryde vi os heller ikke saa farligt om.«

Til sidst foreslog William Harris, der, som det lod, fandt megen Fornøjelse i Barlows Selskab, at han skulde blive der denne Dag over. »Vi ville da gaae paa Jagt i Formiddag,« sagde han, »I kan laane min Søns Gevær, og vi ville se, hvad Lykken beskærer os.«

Det blev nu aftalt, da hverken Barlow eller Fulton havde noget derimod, at det skulde blive ved denne Bestemmelse. Medens de to Andre vare paa Jagt, vilde Fulton blive hjemme for at fuldføre det Udkast, han den forrige Aften havde begyndt paa.

Da de kom ind, fandt de deres Frokost tilberedt. Den bestod igjen af opvarmet Skinke, Maisbrød, Melk og Kaffe, hvilken sidste Drik sjelden savnes i dette Land selv i de fjerneste Afkroge.

Under Frokosten deelte Fulton sin Føde med en lille Hund, der sad ved hans Fødder.

»Holder I af Hunde?« spurgte William Harris; »ja, ja, de fortjene det ogsaa,« føiede han til, uden at vente paa Fultons Svar. »Her i de vilde Skove skjønne vi bedst paa, hvad slige Dyr due til, havde vi ikke dem, da vilde alt vort Qvæg snart være ødelagt, og vi vilde intet levende Hoved beholde tilbage.«

Da Spiisningen var forbi, kastede William Harris sin Kappe og tog et Slags Blouse paa. Derefter greb han selv det ene Gevær og gav det andet til